

hensigtsmæssigste, og antager man, at Forholdet bør fastsættes saaledes, at een Halvdeel tilsvares af Hovedsassen og den anden Halvdeel af Brolægningskatten, hvorved det nuværende Forhold ikke væsentlig forrykkes.

§ 13.

Medens Naturen af Borgervæbnings- og de 2/3 af Ligningskatten, der ere traadte istedetfor Indkvarteringskatten, medfører, at de udenbyes Eiendomme bør deeltage i deres Udredelse efter Grundtaxt lige med de indenbyes, synes overveiende Grunde at tale for at lade Hensynet til, om og hvorvidt de paagjældende Eiendomme ere deelagtige i Nydelsen af de vedkommende communale Goder, influere i det i Paragraphen fastsatte Omfang paa Udredelsen af Bidrag til Bygtes og Vægterkatten, Renovationskatten samt Brolægnings- og Veskatten.

Da de i Anledning af Lovens Gjennemførelse fornødne forberedende Foranstaltninger ville medtage en ikke ganske kort Tid, er det fundet passende at fastsætte det Tidspunkt, fra hvilket Skatter blive at erlægges efter den nye Grundtaxt, til den 1ste Januar 1859.

§ 14.

Naar Forstæderne sættes under samme Beskatningsforhold som Byen indenfor Voldene, synes det urigtigt at lade dem være undergivne den særegne Beskatning til Staten efter Hartkorn. Denne andrager ei heller et saadant Beløb, at der kan være nogen Betænkelighed ved at lade Stadens ordinaire Fond overtage dets Udredelse. Efter Dpgivende fra Ræmneriet udgjør nemlig Kommunens Hartkorn:

til Gammelstat 178 Tdr. 2 Skp. „ Fk. 1/2 Alb.			
til ny Landstat 319	—	4	— 1 — 1 1/4 —
		Rd. Mk.	§
hvoraf udredes ialt . . .	1,762	—	4 — 1 —
derunder indbefattet Bank-			
renten	433	—	5 — 3 —
naar denne fraregnes, saa			
er der kun Spørgsmaal			
om et Beløb af . . . . c.	1,329	Rd.	
hvoraf Kommunen for Fæl-			
lejerne m. v. hidtil har			
udredet	470	—	
og Private	859	Rd.	

§ 15.

Spørgsmaalet om Ophævelsen af den Afgift, der under Navn af Port- og Passagepenge erlægges ved Stadens Porte, ifr. navnlig Raadstue-Placat 8de August 1828, har oftere i den senere Tid været bragt paa Bane; saaledes androg Finansministeriet i Aaret 1851 paa, at denne Afgift maatte bortfalde samtidig med Port-Consumtionens Ophævelse, og i det følgende Aar udtalte Indenrigsministeriet sig for, at det maatte ansee det meget ønskeligt, at Afgiften bortfaldt, saasnart Omstændighederne paa nogen Maade tillode det. Communalbestyrelsen troede imidlertid ikke at burde opgive den Indtægt, som gjennem Afgiften tilfaldt Kommunen, førend denne ad anden Veje tilsikredes Erstatning. Den nu tilsigtede Omordning af Skatteforholdene i Forstæderne synes at indeholde en ny Grund til at lade Afgiften bortfalde og at frembyde Midler til at undvære den af samme flydende Indtægt. Jo mere man søger at sammensmelte begge Dele af Staden, og jo mere den udenfor Voldene beliggende Deel tiltager i Betydning og Folkesmængde, desto urigtigere synes det at vedligeholde nogen Hindring for Samsærsele imellem dem. Da det under de forhaandenværende Forhold efterhaanden mere og mere bliver nødvendigt, for at skaffe Befolkningen Huusrum, at Mange tage Ophold paa Broerne, synes det ikke længere tilstedeligt at lade ligesom en Barriere blive bestaaende midt i Byen til Hindring for den indbyrdes Samsærsele. Afstanden baade i Staden selv og imellem den og Broerne ere nu saa store, at Benyttelse af Kjøretøier til Personbefordring ikke kan ansees for nogen Luxus, men for en Nødvendighed i mange Forhold, der ikke bør fordyres udover det, som høie Foderpriser og andre Omstændigheder mundgaeligt medføre. Forsaa vidt den Deel af Afgiften angaaer, som erlægges af belæsfede Vogne, der indkjøre til Staden (den saakaldte Portskilling eller Skillingstold, Porttold eller Bropenge), vilde det ligesom være en Uretfærdighed at lade Forstædernes Beboere vedblive at svare denne Afgift, medens Beboerne indenfor Voldene ere frie for samme, og dette Afsvær i Afgiften burde derfor under alle Omstændigheder taales, men skulde Afgiften